Írta: Adminisztrátor
2013. április 19. péntek - Módosítás: 2013. április 19. péntek

Bezzegh László professzor, erdőmérnök 1917-ben született Lúgoson.

Édesapja Lúgoson, 1920-tól Szombathelyen, 1944-ben Sopronban gimnáziumi tanár volt.
1935-38-ig a soproni Erdőmérnöki Kar hallgatója, 1938-44-ig katona volt, 1948 márciusában kapta meg oklevelét a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán.
1951-53-ig mérnökkari őrnagyi rangban a Honvéd Térképészeti Intézet fotogrammetriai osztályának munkatársa, majd tudományos osztályvezetője. 1953. január 1-jével a Budapesti Műszaki Egyetem Hadmérnöki Karához helyezték át docensi beosztásba. 1953 novemberében leszerelt.
1953-57-ig a Magyar Optikai és Finommechanikai Kutató Laboratórium kutató mérnöke, ahol először fotogrammetriai, később geodéziai műszerek tervezésén dolgozott. 1957-63-ig a Magyar Optikai Művek (MOM) vezető tervezője illetve osztályvezetője, ahol ebben az időben kezdődött el korábban tervezett műszereinek gyártása.
1963. szeptember 1-jétől az Erdészeti és Faipari Egyetem Földméréstani Tanszékén docensként, 1965. szeptember 1-jétől 1979 júliusáig, nyugdíjazásáig tanszékvezető egyetemi tanárként dolgozott. 1969-től két éven át az Erdőmérnöki Kar dékánja.
A MOM geodéziai műszercsaládból nevéhez kötődik a Te-Dl, a Te-Cl, a Ta-Dl műszerek gyártása. 1960. március 14-én, a geodéziai műszerek fejlesztése terén kifejtett munkásságáért a Magyar Népköztársaság a Kossuth-díj II. fokozatával tüntette ki.
Az 1985. évi brüsszeli világkiállításon Te-Dl típusú teodolitjáért nagydíjat kapott.
1990. május 27-én közúti baleset áldozataként hunyt el.
Oktatói munkássága nem állt meg a tudomány falainál, a selmeci diákhagyományok hű ápolójaként mindig kiemelt és népszerű résztvevője volt a diákrendezvényeknek, szakestélyeknek. Példamutatása sok balekot megtanított az egymás tiszteletére és megbecsülésére.